

— Νὰ δώσωμεν χάριν σοῦ ἑορτὴν τινά, καθ' ἣν νὰ ἐκλέξης τὸν θαρραλεώτερον ἱππέα, ὅστις καλπάζων δύναται νὰ ἐκκενῇ ἀπαύστως τὰ ὄπλα του;

Ἐμὸρφασεν ἡ Ἴτσα ἀντὶ πάσης ἄλλης ἀπαντήσεως περιφρονητικῶς.

Ἄλλος τις ὑπέλαβεν:

— Νὰ φονεύσω ἕνα λέοντα καὶ νὰ σοὶ φέρω τὸ δέρμα του.

— Πρὸς τοῦτο ἤθελες χρειασθῇ τοῦλάχιστον δεκατέσσαρας ἡμέρας. Βλέπετε λοιπὸν καλῶς ὅτι μία νέα ἀναβολὴ εἶνε ἀνγκυαία;

— Ὅχι, ὄχι· καμμίαν ἀναβολήν, ἔκραζαν ὅλοι, ἀποφάσισε καλλίτερον ἀμέσως.

— Λοιπὸν καλὰ ἄς γείνη ἡ ἐπιθυμία σας· ἀλλὰ δυσκολεύομαι νὰ προτιμῶμαι ἐξ ὑμῶν, διότι εἴθε πάντες διακεκριμένοι· διὰ τοῦτο θέλω νὰ σὰς θέσω ὄρον, καὶ ὅστις ἐκτελέσει τοῦτον θὰ με λάβῃ σύζυγον.

— Λέγε, λέγε.

— Εἴμεθα εἰς τὸ μέσον τοῦ Ραμαζανίου καὶ τηρεῖτε ὅλοι ἀκριβῶς τὴν ἐντολὴν τοῦ νὰ νηστεύετε ὁλόκληρον τὴν ἡμέραν μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου, ὡς πιστοὶ Μουσουλμάνοι· δὲν εἶνε ἀληθές;

— Μάλιστα, ἀνέκραζαν ἐν χορῷ.

— Εἴθε πεπεισμένοι, ὅτι, ὅστις τὰς νηστείας παραβαίνει ἀποστερεῖται τῶν ἡδονῶν τοῦ Παραδείσου;

— Τοῦτο λέγουσι τὰ ἱερὰ βιβλία.

— Λοιπὸν καλῶς· θὰ δώσω τὴν χεῖρά μου εἰς τὸν προτιμῶντα ἐμὲ τῶν Οὐρὶ τοῦ Παραδείσου· αὐρίον, περὶ τὴν μεσημβρίαν, θὰ ἔλθω ἐδῶ φέρουσα μίαν λοπάδα ὑπ' ἐμοῦ παρεσκευασμένου κοσκουσοῦ, καὶ ὅστις φάγῃ μαζύ μου ἐξ αὐτοῦ, θὰ γείνη σύζυγός μου, καὶ εἰς τοῦτον θέλω πιστῶς καθ' ὅλον τὸν βίον μου ἀφωσιωθῇ.

Οἱ ἀκροαταὶ ἔμειναν ἐμβρόντητοι ἐπὶ τῇ προτάσει ταύτῃ, καὶ βαθεῖα σιγὴ ἐπηκολούθησε, μεθ' ἣν πανταχόθεν ἀντιλογίαι ἰσχυραὶ ἐξερράγησαν.

— Δὲν εἴθε ὑποχρεωμένοι νὰ ἔλθετε· προτιμῆσατε ν' ἀκολουθήσατε τὰς ἐντολὰς τοῦ Παραδείσου· δὲν ἐναντιοῦμαι· ἀλλ' ὅ,τι εἶπα, εἶπα.

Εἷτα περικαλύφθη διὰ τοῦ σαλίου τῆς καὶ ἀπῆλθε· διερχομένη δὲ πρὸ τοῦ σιγῶντος Ἀχμετ, ἔριψεν αὐτῷ βαθὺ ἐταστικὸν βλέμμα.

Μετὰ τὴν ἀπέλευσίν τῆς μέγας θύρῃς ἐγένετο ἐν τῷ καφενεῷ καὶ πάντες ἐφώναζον μεγαλοφώνως:

— Ἡ γυναῖκα αὐτῇ εἶνε διάβολος, ὁ ὅποιος μεταξύ μας φανερώθηκε νὰ δοκιμάσῃ τὴν πίστιν μας· θὰ πληρώνεται βεβαίως ἀπὸ τοὺς χριστιανούς νὰ μᾶς φέρῃ ὅτὸ κακόν· δὲν θὰ ἔλθω.

— Οὐτ' ἐγώ, οὐτ' ἐγώ! ἐφώναζον.

Ἐκαστος ὅμως διελογίζετο ὅτι ἐὰν ἐπρόκειτο μόνον νὰ πορευθῇ παρὰ τῇ Ἴτσᾳ καὶ ἐκεῖ πρὸ τεσσάρων ὀφθαλμῶν νὰ φάγῃ ὀλίγον δὲν θὰ ἐπεύραζεν, ἀλλ' ἐδῶ, παρούσῃ τοῦ κόσμου ὅλου, τί θὰ ἔλεγέ τις;

Μόνος ὁ Ἀχμετ οὐδεμίαν λέξιν ἐπρόφεν, ὡς πρὸς τὴν πρότασιν τῆς Ἴτσας,

ἀλλ' ἐκάθητο βεθυθισμένος εἰς βαθεῖας σκέψεις· ἡ εἰλικρινὴς πίστις τοῦ ἐπανεστῆ κατὰ τῆς σκέψεως τοῦ νὰ παραβῇ τὸ Ραμαζανίον, ἀλλὰ τὸ βλέμμα τῆς κόρης εἶχε συγκινήσει αὐτὸν βαθέως καὶ καταστήσει ἀμφισβητῇ.

Καὶ ἡ Ἴτσα ἐπίσης ἦτο βεθυθισμένη εἰς συλλογισμούς μεγάλους. Ἦτο πεπεισμένη ὅτι ἀπῆλλάγῃ ἀπάντων τῶν μνηστῆρων τῆς, διότι ἐγίνωσκε τοὺς συμπολίτας τῆς ἀρκούντως, ὥστε νὰ γνωρίζῃ, ὅτι εὐκόλως μὲν ἐφ' ἀπαξ παραβαίνουσι κρυφίως τὴν νηστείαν, ἀλλὰ τοῦτο ἀντιοῦδενός θὰ ἔπραττον δημοσίως· τοῦτο ὀλίγον διέφερεν αὐτήν. Ἀφ' ἐτέρου ὅμως ὁ Ἀχμετ ἡγάπα αὐτὴν ἐπὶ τασαῦταν, ὥστε χάριν τῆς νὰ καταπατήσῃ τὴν πίστιν ταυ καὶ τὴν ὑπερηφανίαν του;

Τὴν ἐπιούσαν ἦλθεν αὕτη τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸ καφενεῖον ὑπὸ τῆς Αἰθιοπίδος τῆς ἀκολουθουμένης· ἥτις ἐκόμιζε λοπάδα κοσκουσοῦ. Εὗρεν ἐκεῖ ὅλους τοὺς μνηστῆράς τῆς συνηθροισμένους, διότι ἔκαστος ἦτο περίεργος νὰ ἴδῃ ἐάν τις ἀπὸ αὐτοὺς θάπατόλμα νὰ ποδεχθῇ τοῦτο.

Ἡ Ἴτσα ἐκάθησεν ἐπὶ τινος θρανίου, ἡ δ' Αἰθιοπίς ἔθηκε πρὸ αὐτῆς τὴν λοπάδα μετὰ τοῦ ἀχνίζοντος καὶ τὴν ὕρεξιν διεγείροντος ἐδέσματος καὶ ἐνὸς πηλίνου ἀγγείου πλήρους γάλακτος. Ἡ νέα εἷτα κκτηύθηκε τὸ ἐρωτηματικὸν καὶ διαπεραστικὸν βλέμμα τῆς πρὸς τὴν συνάθροισιν.

Ὅλοι ἐφλέγοντο ἐξ ἐπιθυμίας κρυφίως νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὸ γεῦμά τῆς, ἀλλ' ἡ ἀκαταμάχητος φιλαυτία, ἡ δεσπόζουσα παντὸς ἄλλου αἰσθήματος παρὰ τοῖς Ἀραβῖν, ἐπὶ πᾶσιν ἐνίκησεν.

Καὶ ὁ Ἀχμετ ἦτο παρῶν, καὶ τὸ βλέμμα του συνήντα τῷ τῆς Ἴτσας, αὕτη δὲ εὐσταθῶς βλέπουσα αὐτὸν πολὺ ἀνησυχοῦντα εἶπεν:

— Οὐδεὶς λοιπὸν ἀποφασίζει; πρέπει μόνον νὰ φάγω; κἀνείς λοιπὸν πραγματικῶς δὲν με ἀγαπᾷ;

Οἱ δηκτικοὶ λόγοι τῆς ἤχησαν τόσῳ λυπηρῶς, ὥστε ὁ Ἀχμετ ἀπώλεσε σχεδὸν τὸ λογικόν του, καὶ ὡς προσελκυνόμενος ὑπ' ἀκατασχέτου μαγνήτου, μόλις γινώσκων τί πράττει, ὤρμησε πρὸς τὴν Ἴτσαν καὶ ἤρπασε τὸ κοχλιάριον, τὸ ὅποῖον τῷ προσέφερεν, ἀλλὰ προτοῦ ἔτι δυνηθῇ νὰ τὸ φέρῃ εἰς τὸ στόμα, τοῦ τὸ ἀπέσυρεν.

— Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ φάγῃς, εἶπεν αὕτη ἐρωτύλως· ἤθελον μόνον μίαν ἐνδειξὴν εἰλικρινοῦς ἀγάπης νὰ λάβω, ἀλλ' οὐδένα νὰ παρασύρω πρὸς ἀμάρτημα καὶ τοῦ Παραδείσου νὰ ποστερήσω· ἔλθε τὴν ἐσπεραν ταύτην εἰς τὴν οἰκίαν μου καὶ θέλω μεν συμφάγει.

Εἷτα λαβοῦσα τὴν χεῖρά του ἡσπάσθη αὐτήν καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν οἰκίαν τῆς.

Ὁ Ἀχμετ ὅμως ἀκίνητος ἰστάμενος, μόλις ἡδύνατο νὰ πιστεύσῃ εἰς τὴν εὐτυχίαν του· ἡ Ἴτσα ἡγάπα αὐτόν, ἡ Ἴτσα θὰ ἐγένετο ἰδική του.

Τὴν ἐσπέραν ἔσπευσεν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς καὶ ἤκουσε μετ' ἀνεκλάλητον ἡδονῆς ὅτι πρὸ πολλοῦ ἤδη ἡγάπατο· τότε ὡμολό-

γησε καὶ αὐτὸς πόσον ἡ καρδιά του ὑπὸ τῆς σκληρᾶς ἀμφιβολίας ἔπασχεν.

Τὴν ἐπιούσαν ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι πρὸς τὸν Καδῆν, ὅστις τοὺς ἤνωσε, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν μέχρι τῆς σήμερον μετενόησε, διότι ἠνώθησαν καὶ ἐγκαρδίως ἐνεπιστεύθησαν ἀλλήλους. Οὕτω ἦσαν καὶ ἔμειναν εὐτυχεῖς.

Ἡ Ἴτσα δὲν εἶχεν ἀνάγκην πλέον νὰ ᾄδῃ εἰς τὸ καφενεῖον, ἀλλ' ἐπιχαρίτως ἤρχε μόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ συζύγου τῆς· τὰ ἄσματα τῆς ὅμως δὲν ἐλησμόνησε καὶ ὁ ἐσπερινὸς ἄνεμος ἔφερε μετὰ τῶν μεθυστικῶν ἀρωμάτων ἐκ τοῦ πολυπληθοῦς ἐξ ἀνθέων κήπου τῆς συχνότατα ἤχους τινὰς γλυκεῖας μελωδίας πρὸς τοὺς ἔξωθεν διερχομένους, οἵτινες ἐφθόναυν τὸν Ἀχμετ, ὅτι ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ πράγνυσιν τῶν ἡδονῶν τοῦ Παραδείσου ἡδύνατο νὰ πολλαμβάνῃ.

[Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ, κατὰ μετάφρασιν Δ.Δ.]

ΤΕΛΟΣ

ΣΥΝΑΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

εἰς τὰ *Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα*, κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν, ὑπολογισμένης τῆς ἐτησίας συνδρομῆς εἰς 104 φύλλα.

Τόμοι «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τῶν ἐτῶν Α', Β' καὶ Γ' δεδεμένοι στερεώτατα καὶ κομψότατα πωλοῦνται ἐν τῇ γραφείῳ ἡμῶν.

Ἐπίσης φύλλα τῶν *Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων* τοῦ Α' καὶ Β' τόμου πρὸς λεπτὰ 20 ἕκαστον, καὶ τοῦ Γ' πρὸς λεπτὰ 10.

Τὰ ἐσχάτως ἐκδοθέντα ἐξ τεύχῃ τοῦ

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΥ ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ

τοῦ Α. Lutaud

τροποποιηθέντος συμφώνως τῇ Ἑλλ. Νομοθεσίᾳ ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ Ἑθν. Πανεπιστημίῳ ὀφηγῆτοῦ τῆς Ἱατροδικαστικῆς κ. Α. Δ. Καλλιθακά, πωλοῦνται ἐν τῇ γραφείῳ ἡμῶν ἀντὶ **λεπτῶν 80** ἕκαστον, ταῖς ἐπαρχίαις δὲ καὶ τῇ ἐξωτερικῇ ἀποστέλλονται ἀντὶ **λ. 60**.

ΕΞΕΔΟΘΗ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

εἰς ἴδιον τεύχος ἐκ σελίδων 400 καὶ πωλεῖται ἐν τῇ Γραφείῳ ἡμῶν ἀντὶ δραχμῶν 2.

Ἐν τῇ γραφείῳ ἡμῶν πωλοῦνται διάφορα

ΝΕΩΤΑΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Ἑλληνικά καὶ Γαλλικά.

ΠΟΙΗΤΙΚΟΣ ΑΝΘΩΝ

Ὁ Α' καὶ Β' τόμος τοῦ ἀρίστου ποιητικοῦ περιοδικοῦ τῆς Ζακύνθου, πωλοῦνται ἐν τῇ Γραφείῳ ἡμῶν ἀντὶ δρ. 8. Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῇ Ἐξωτερικῇ ἀποστέλλονται ἀντὶ δρ. 9.

ΩΡΑΙΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΟΣ δι' ἐξώφυλλα κλ. πωλεῖται ἐν τῇ γραφείῳ τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων».

ΣΥΛΛΟΓΗ πλουσία στοιχείων καὶ κοσμημάτων διὰ

ΜΕΓΑΛΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

ἐκομίσθη ἐσχάτως εἰς τὸ τυπογραφεῖον τῆς Κορίνθου, ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 9.

ΜΕΛΑΝΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΓΓΛΙΚΗ εἰς τενεκέδες ἐκ μιᾶς ὁκάς καὶ 70 δραμίων πωλεῖται ἀντὶ **δρ. 4, 25**, ἐν τῇ γραφείῳ τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων».